

Derfor skal det også være sådan, at ingen gruppe af ansatte tvinges til at arbejde sammen med de enkeltindivider, der – fordi de ikke er medlemmer af fagforeningen for det pågældende område – vil virke som løntrykkere på arbejdspladsen. Uorganiserede har selv truffet et frit valg om at stå uden for fællesskabet, og dermed har de altså også frit valgt at komme i en situation, hvor det faglige sammenhold frit vælger ikke at ville samarbejde med dem.

I Enhedslisten mener vi, at medlemskab af faglige organisationer er en god og nødvendig ting – hvis det rent faktisk kan fungere som en kollektiv ret og frihed og ikke som et diktat, det skal vi ikke lægge skjul på. Men så kræver det altså også, at der arbejdes offensivt med udbygningen og udviklingen af demokratiet i de faglige organisationer, og jeg tror i virkeligheden, nøglen til en stor del af denne diskussion er, at det kan anfægtes, hvor demokratiske de faglige organisationer fungerer til hver en tid. Den demokratiopfattelse vil jeg meget gerne fremme i fagbevægelsen, og den diskussion vil jeg meget gerne have fremmet.

Og så skal jeg i øvrigt ikke glemme at sige, at vi altså stemmer imod beslutningsforslaget.

Thorkild B. Fransaard (FP):

En sikring af organisationsfriheden er tiltrængt og har været nødvendig i en årrække; men samtidig er det også nødvendigt, at Folketinget vedtager at forbyde disse eksklusivaftaler ude på arbejdsmarkedet, for ellers vil det være begrænset, hvor meget det virker. Det kan ikke være rigtigt, at nogle politisk styrede fagforeninger eller arbejdstagerorganisationer og arbejdsgiverorganisationer har monopol på, hvordan vort arbejdsmarked skal se ud. Det er direkte i strid med demokratiet og en undertrykkelse af det enkelte menneske.

Det er ganske rigtigt, som det har været sagt heroppefra, at som det er i dag, kan en arbejdsgiver ikke nægte en person arbejde, fordi den pågældende er medlem af en bestemt organisation, for sådan er lovgivningen; men de faktiske forhold er nogle helt andre. Det er f.eks. sådan, at hvis medlemmer af de to store fagforeninger SiD og Dansk Metal er i flertal på denne arbejdsplads, tør arbejdsgiveren ikke ansætte en person, der er medlem af en anden organisation eller måske slet ikke medlem af nogen organisation. Det er det, der er de faktiske forhold i dag, og det skal vi have sat en stopper for.

Fremskridtspartiet er enig i, at der var brug for fagforeninger for 50 år siden, for dengang var det nødvendigt, at en arbejdstager skulle tage den hårde kamp op for at få sine rettigheder igennem. Men i dag er situationen jo en helt anden. I dag er arbejdstageren og arbejdsgiveren i samme båd, og det varer ikke så lang tid, tror jeg, før de måske endda vil gå sammen i samme organisation for at tage kampen op imod det offentliges undertrykkelse. Det bliver en helt anden sag, når den dag kommer.

Forslaget, der ligger her, har selvfølgelig vores støtte, da vi er medforslagsstillere, og den totale afvisning, der har været fra den anden side af salen, overrasker mig ikke. Men jeg er overbevist om, at på et tidspunkt kommer vi til at tage sagen mere alvorligt, for ude på arbejdsmarkedet er forholdene, som jeg sagde før, helt anderledes, end de tidligere har været. Den enkelte medarbejder er et frit menneske, og han vil ikke være tvunget til at skulle være medlem af en bestemt organisation. Han vil have lov til selv at bestemme over sit liv, og om han i det hele taget vil være organiseret.

Vi må se i øjnene, at det her med, at alle i Danmark skal være organiserede, enten de er arbejdstagere eller arbejdsgivere, eller hvad, er noget, som vil forsvinde. Danmark vil ikke kunne blive ved med at fungere som en brugsforening. Nej, det frie menneske vil have lov til at bestemme over sig selv, og derfor kan man lige så godt tage fat i spørgsmålet. Derfor har vi fremsat det beslutningsforslag, som vi behandler her i dag, og jeg vil da håbe, at man tænker sig om og måske allerede nu kan gå ind for det, for alle her i salen kan være overbevist om, at de kommer til det inden ret lang tid.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti finder, det er vigtigt, at der er frihed til at melde sig ind i en fagforening eller arbejdsgiverforening, uden at det bliver mødt med negative sanktioner. Men det er lige så vigtigt, at der er frihed for den enkelte lønmodtager og arbejdsgiver til ikke at melde sig ind i en fagforening eller arbejdsgiverforening.

På nuværende tidspunkt er der frihed til at melde sig ind i en fagforening; men der er ikke reel frihed til at undlade at være medlem af en fagforening. Folketinget har med diverse krumspring søgt at omgå problemet ved at fastsætte i foreningsfrihedsloven, at en arbejdsgiver ikke må afskedige en lønmodtager, fordi denne er medlem eller ikke er medlem af en bestemt for-